UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Meinvlphi Diaconi Et Confessoris: ex ea quæ est per Gobelinum Personam. Floruit anno salutis 816. &c. sub Lodouico Imperatore & eius prædecessore ac patre Carolo Magno.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

Visual Library

VITA S. MEINVLPHI DIACONI ET *Confeſſoris: ex ea quæ eſt per Gobelinum Perſonam. Floruit anno ſalutis 816. &c. ſub Lodouico Imperatore & eius prædeceſſore ac patre Carolo Magno.*

Vide Tom. 9 Annal. C. Baron.

5. Octob.

Patria ac parẽtes eius.

SANCTVS Meinulphus propè Paderbornam, VVeſtphaliæ haud ignobile oppidũ oriundus, parẽtibus opulentis admodum ac illuſtribus, Chriſtianaque religione initiatis progenitus eſt. Porrò mater eius VVictrudis nomine, viro iam vita functo, captata opportunitate ad Carolum magnum Imperatorem, qui tunc in illis partibus verſabatur cum filiolo ſuo fidenter acceſſit, atque eius gratiam & beneuolentiam promereri ſtuduit. At ille fœminam humaniter & piè accipiens, filium eius coram ſe curauit baptizari, eumque de ſacro fonte ſuſcipiens, Meinulphi nomen ei impoſuit.

Baptizatur & accipit Carol. Mag. Imp in patrinum

Imbuitur literis.

Et quidem procedẽte tempore inſignis puer apud Baduradum, Antiſtitem Paderbornenſẽ ſecundum virum, multa virtute clarum literis addiſcendis eſt admotus. Cumq; ætate & ſcientia plurimum proficeret, ab Epiſcopo, Eccleſię ſuæ Canonicis accuratè commendatur, vt ſub inſtituto regulari, pietatis & bonorum morum acciperet incrementa. Vbi ille ſanè cum ætatis acceſſione tantos habuit in vera pietate progreſſus, vt Præſul morũ eius grauitate & haud obſcuris virtutum indicijs multiuarijs permotus, eum ſibi peculiariter à ſecretis eſſe voluerit. Erat ſiquidem ingenio perſpicax, corpore caſtus, mente pius ac Deo deuotus, iuſti-

Eſt Badurado Paderbornẽſi Epiſcopo à ſecretis. Eius virtutes.

tia pollens, inſtructus tẽperantia, cõſilio prouidus: fortis in aduerſis, largus eleemoſynis, ſermone facundus, corporis forma decorus. Deindè ſacris initiatus, Diaconus ordinatꝰ eſt: in quo ordine ad ſupremũ vſque vitæ diẽ permanſit. Accidit aũt vt quandoq; idem Baduradus Antiſtes in familiari colloquio circũſtantibus quæſtionem proponeret, quid ſibi vellet ea ſaluatoris verba: Vulpes foueas habent, & volucres cæli nidos: filius autem hominis non habet, vbi caput ſuum reclinet; & quidam ex eis reſponderet, Meinulpho audiẽte: Chriſtus filius hominis, cordis noſtri domicilium ſibi expetit, ſed peccata noſtra eum inde excludũt. Quod reſponſum, Epiſcopo illud mox approbante, Meinulphi animum tantum Chriſtum in pectoris ſui hoſpitio recipiendi accendit deſirio, vt non ſatis putaret ſuum illi præparare pectus, ſed etiam templum materiale illi conſtruere modis omnibus peroptaret.

Fit Diaconus.

Matth. 8. Lucæ 9.

En q. ãm proſint colloquia bona.

Igitur trina cæleſti viſione, loco opportuno ad ſtructuram tẽpli iam deſignato, ſumma Antiſtitis ſui cõgratulatione ac Lodouici Imperatoris (q. Carolo Patri iam in regno ſucceſſerat) ratificatione, ibidẽ inſigne Cœnobiũ cum Eccleſia ex patrimonij ſui facultatib. condit: Eccleſiam dedicari curat, multaq; ex paternis bonis ei prædia largitur: inſtituitq; illic congregationẽ ſecularium, vt vocãt, Canonicarum. Ipſum verò locum dici voluit Saxonicè Nienbodeken, quod latinè poſſit reddi Nouum doliolum: idq; propterea, vt internoſci poſſet à villa propinqua, quæ Bodeken tũc dicebatur, & poſtea, vetus Bodeken appellata eſt.

S. Meinulphꝰ cõſtruit monaſterium Budicenſe.

Inter hæc miraculorum ſignis illuſtris, ita vitæ actuoſæ ſeſe impendebat beatus Meinulphus, vt tamen contemplatiuæ quietem non amitteret: ita contemplationi cæleſtium vacãs, vt curam proximorum ſibi minimè putaret omittendã. Sicq; demum plenus dierũ & bonorum operũ, ab his euocatus tenebris, lucidiſſimis Angelorũ ordinib. inſertus eſt. Accidit verò protinus res admiratione digna. Nam cum corpus ei⁹ exanime in feretro iaceret, reuixit: ſeq; erigens, apertis oculis ad circũſtantes hæc inter cetera ait: Quandoquidẽ ego vobis præſentibus vita functus, rurſus vitæ reſtituor, vos gratias agatis Deo, quorũ ſalutis cauſa id fit, & ego vt id fieret apud Dei Genitricem & virginem perpetuam impetraui. Nec mihi facilè videtur denuò oppetere mortem, tametſi non ita acerbam, vt fuit nuperrimè. Vos autem ite, quæſo, ad Epiſcopum, & quot ſudoribus mihi conſtiterit huius Cœnobij ſtructura, ei indicãtes, petite ab illo, vt quæcunq; huius loci fuerit electa Abbatiſſa, etiamſi ancilla ſit, non id interdicat: ſimulque dicite ei, me corpore exutum didiciſſe, quid de illis fieri oporteat, qui paſtores eccleſiarum eſſe videntur. His dictis, clauſit oculos, ſeq; reclinans in feretrum eo in loco compoſuit, vndè prius ſe erexerat. Sepultus eſt autem intra Eccleſiam illam quam ibi condiderat: multique ad eius cõfluxêre monumẽtum, alij fama præteritorũ, alij edendorum miraculorum ſpe inuitati.

Miraculis clarus medium tenet.

Feliciter excedit è vita.

Stupendum miraculum in defuncto loquente.

En quæ petat Epiſcopo ſignificari.

Ceterùm quinquageſimo anno ab eius obitu, Imperante Arnulpho eleuatum eſt corpus S. Meinulphi à Biſone 4. Paderbornẽſi Epiſcopo:

Eleuatio reliquiarũ eius miraculis celebris.

atque in arca decenter conditum, reuerenter in ipſa Eccleſia collocatum: vbi protinus eximijs miraculis Dominus ſanctum ſuum glorificauit. Porrò monaſterium illud multo poſt tempore cum à primo illo ſuo ſplẽdore plane defeciſſet, ab Epiſcopo Diœceſano Canonicis regularibus datum eſt: & ab illis Deo adiuuante in ſtatum priſtinum reuocatum.

Canonicis datur eius monaſteriũ.

VITA S. BRVNONIS, CARTHVSIENſis Ordinis Eximij Patriarchæ: Ex ea, quam V. P. Laur. Surius, ex RR. & Religioſis admodum Patribus Franciſco de Puteo & Petro Blomeuenne paraphraſticos conſcripſit. Vita functus eſt vir ſanctiſſimus anno Domini 1101. Relatus verò in numerum Sanctorum à Leone 10. Romano Pontifice.

Vide C. Baron. Notat. in Martyr. Roman.

6. Octob. BEATISSIMVS Bruno, ſacri Carthuſienſis inſtituti primus auctor & architectus, in inſigni Colonia Agrippina oriundus, parentes habuit, & genere & virtute claros: quibus tamen ille, atque adeò toti familiæ ſuæ maiorem vitæ ſuæ ſanctimonia attulit ſplẽdorem. Ab ipſis autem incunabilis, puer ætatem morum grauitate vincens, præclarũ quoddam quaſi futuræ religionis de ſe præbebat ſpecimen: egregia indole, illuſtri ingenio, memoria tenaci, voluntate denique tota ad optima quæque conſectanda ſtudioſè propenſus. Itaque adoleſcens cunctis ferè naturæ gratiæque dotibus à Deo eximiè ornatus, Lutetiam Pariſiorũ maximarum artium diſciplinis erudiẽdus deſtinatur; vbi inter pręſtãtes philoſophos facilè primas

Patria & parẽtes eius.

Optima illi⁹ indoles.

Mittitur Lutetiam ſtudiorũ ergo.